

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

(S)EX-COLLEGA'S

Een pikant blijspel in drie bedrijven

door

Dirk Dobbeleers

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.2137

PERSONAGES

4 dames - 4 heren

Lieve Moreels: secretaresse van het ministerie tegen ongewenste intimiteiten op het werk
Nancy Naegels: secretaresse van het ministerie voor meer gewenste intimiteiten op het werk
Paul Opsomer: directeur ministerie tegen ongewenste intimiteiten op het werk EN voor meer gewenste intimiteiten op het werk
Koen Van Snick: directeur laboratorium TEST.E.I.C.E.L.
Jean-Pierre Peeters : bediende van deze firma
Filip Janssens: eveneens bediende van deze firma
Marleen Verrept: secretaresse van het laboratorium
Inge Van Aelst: vrouw van Filip Janssens

En dan is er nog juffrouw Liesbeth De Doncker, maar zij is de onherkenbaar vermomde Lieve Moreels. De leeftijden hebben niet zo veel belang. Persoonlijk zie ik de vrouwen tussen de 25 en de 30, Jean-Pierre Peeters en Filip Janssens schat ik tussen de 30 en de 35. Paul Opsomer en Koen Van Snick mogen wat ouder zijn.

TIJDSTIP

Eerste Bedrijf : dinsdagmorgen en dinsdagmiddag
scène 1 : dinsdagmorgen tegen de middag
scène 2 : tijdens de lunchpauze
vanaf scène 3 : na de lunchpauze
Tweede Bedrijf : woensdagmorgen, heel vroeg
Derde Bedrijf : woensdag voor en na de lunch

DECOR

Het stuk speelt zich af in een simultaan decor. We moeten heel de tijd zowel het ministerie als het laboratorium TEST.E.I.C.E.L. kunnen zien.

Er zijn twee mogelijkheden. Ofwel verdeelt u de scène in twee helften. Ofwel werkt u met niveaus. Het voordeel van niveaus is dat u voor beide lokaties de volledige lengte van de scène kan benutten. Op het gelijkvloers maakt u het laboratorium, op het verhoog maakt u het ministerie. (Het kan ook omgekeerd.)

Het ministerie wordt zo sober en steriel mogelijk aangekleed : een bureau, de gekende metalen kast en wat saaie, vergeelde posters. In het labo zien we onder andere proefbuisjes, een verzameling potten gevuld met scheikundige stoffen, een weegschaal en wat tegen de muur gekleefde pictogrammen. In het ministerie is een toilet. In het labo wordt er verwezen naar een apart bureau van Van Snick. Je kan hiervoor deuren gebruiken. Ik zou de acteurs/actrices echter gewoon in de coulissen laten verdwijnen.

Als de scène zich in het ministerie afspeelt, laat ik de acteurs van het labo bewust verder acteren (en uiteraard ook vice versa). Meestal moeten zij die niet aan de actie deelnemen, rustig bureauwerk verrichten. Soms moet er een interactie gebeuren. Op andere momenten vloeien de acties in ministerie en labo door elkaar. Dit vraagt heel wat timing, maar daar dienen repetities tenslotte voor. Het voordeel van dat in elkaar vloeien is dat u er dode momenten mee kan opvangen.

Misschien lijkt de technische kant van dit stuk wat ingewikkeld, laat u er niet door afschrikken. Eens u eraan begonnen bent, zal u merken dat het allemaal niet zo moeilijk is als het lijkt.

Belangrijke noot :

Het stuk steekt de draak met ongewenste intimiteiten op het werk. Er kunnen in het publiek slachtoffers van dergelijke intimiteiten zitten. Daarom is het misschien niet slecht om in het programmaboekje het adres te publiceren waar die slachtoffers terecht kunnen met hun vragen over ongewenste intimiteiten op het werk.

Dit is : Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid
Belliardstraat 51
1040 Brussel

Veel succes !

E E R S T E B E D R I J F

Scène 1 :

(Het is dinsdagmorgen, tegen de middag aan. De telefoon rinkelt in het ministerie. In het laboratorium werken Janssens en Peeters, de twee laboranten, in stilte. Van Snick en Verrept hoeven niet van in het begin op te zijn. Laat hen zo weinig mogelijk opvallen. Het publiek zal de situatie zo al eigenaardig genoeg vinden. Lieve komt op. Het is een seut en ze ziet er ook zo uit. Ze draagt een gedemodeerde lange broek, een trui met rolkraag, een bril met zwaar montuur, enzovoort. Ze heeft tevens een haarsnit in dezelfde ouderwetse stijl. Daarachter schuilt echter een schoonheid, dat aspect moet voorlopig voor het publiek zo goed mogelijk gecamoufleerd worden. Aan de muur hangt de spreuk "Geen sex op het werk, samen staan we sterk". Lieve neemt de nog steeds rinkelende telefoon op.)

LIEVE : Ministerie tegen ongewenste intimiteiten op het werk, goede middag! (De stem aan de andere kant van de lijn doet een verhaal dat door Lieve aan het publiek doorverteld wordt.) U wil klacht indienen? Tegen uw baas? Goed zo! Hij kan zijn handen niet thuishouden! De v i e s p e u k! (Zij spreekt het woord niet uit, maar zegt wel elke letter afzonderlijk. Dit doet zij met alle voor haar vieze woorden.) Kan u wat meer details geven? Hij klopt elke morgen op uw a c h t e r w e r k en hij kust u. Toch niet op de mond? In de nek? De v e t z a k! Hij streelt uw haar. Herhaal dat nog eens! Hij noemt u liefje? Het is een schande! Hoe durft hij, de s e x m a n i a k! Ik zal hier een gepeperd verslag van maken. Dergelijke handelingen

worden hier ernstig genomen. Ik zweer het u : aan deze zaak zal gewerkt worden. Ik noteer onmiddellijk uw naam en adres. *(Even stilte)* In orde mevrouw Sonja Mertens. Uw dossiercode is SM. U hoort nog van ons! *(Ze haakt in. Op dat moment komt haar directeur, Paul Opsomer, binnen. Hij is ook ouderwets gekleed : deftig pak, vlinderdasje en haar in een strikte zijstreek.)*

OPSOMER : *(Hij kletst op haar achterwerk, kust haar in de nek en streelt Lieves haar terwijl hij zegt :)* Goede-middag, liefje !

LIEVE : Vroeg of laat maak ik een einde aan dit schandelijk gedrag.

OPSOMER : Welk schandelijk gedrag?

LIEVE : U kletst op mijn zitvlak.

OPSOMER : Onzin! Er hing een stofje aan je p o e p. Ik heb je vervuilde plaats gereinigd.

LIEVE : Je moet me niet zo naäpen en daarbij... poep is geen vies woord.

OPSOMER : Dat hangt ervan af of je het zelfstandig naamwoord of het werkwoord bedoelt.

LIEVE : U vindt het waarschijnlijk ook normaal dat u me elke morgen in mijn nek kust?

OPSOMER : Dat was geen kus. Je had een plekje in je nek, ik heb mijn vinger nat gemaakt en dat plekje verwijderd.

LIEVE : Ik heb helemaal geen plekje.

OPSOMER : *(Binnensmonds)* Jammer!

LIEVE : En dat strelen door mijn haar dan?

OPSOMER : Dat was niet strelen. Er zat een vliegje in je haar en ik heb dat eruitgehaald. Moet je het soms zien? *(Hij houdt zijn duim en middenvinger op elkaar.)*

LIEVE : Nee! Waarom noemt u me trouwens steeds liefje?

OPSOMER : Dat is de schuld van je ouders. Zij hebben je Lieve genoemd. Het verkleinwoord van Lieve is nog steeds liefje.

LIEVE : En Lieveke dan?

OPSOMER : Oeioeioei, tegen dialect kunnen mijn oortjes niet tegen?

LIEVE : En heb ik elke dag vliegjes in mijn haar, stof op mijn zitvlak en een plek in mijn nek?

OPSOMER : Elke dag! Een beetje triestig, he? Je loopt er een beetje als een slonsje bij, maar wel als een schattig slonsje.

LIEVE : Ik pik het niet langer.

OPSOMER : Oeioeioei, p i k! Denk aan het zelfstandig naamwoord.

LIEVE : Een van de dagen stel ik een rapport op en dan stuur ik dat naar het ministerie tegen ongewenste intimiteiten op het werk.

OPSOMER : Doe dat! Ik verheug me erop een rapport van jou te behandelen. *(Hij zet zich aan zijn bureau en opent een brief.)* Vergeet niet dat ik nog steeds de directeur van dat ministerie ben.

LIEVE : Hopelijk niet lang meer! Ik vraag me af of alle vrijgezellen zo'n gefrustreerde s e x m a n i a k - k e n zijn. *(Opsomer reageert niet omdat hij te druk aan het lezen is.)*

OPSOMER : 't Is niet waar!

LIEVE : 't Is wel waar: allemaal s e x maniakken! *(Spreek dit keer het woord maniakken in één keer uit, kwestie van het publiek eens te verrassen.)*

OPSOMER : Ik heb het over deze brief hier. Jij krijgt je zin! Ik ben niet langer baas van dit ministerie.

LIEVE : Eindelijk heeft men ingezien dat jij een v i e s - p e u k bent.

OPSOMER : *(Leest)* Wegens besparingen bent u niet langer directeur van het ministerie tegen ongewenste intimiteiten op het werk.

LIEVE : Het is te mooi om waar te zijn! Hopelijk komt er hier een directrice.

OPSOMER : *(Leest verder)* Voortaan bent u directeur van twee ministeries. U krijgt het ministerie tegen ongewenste

intimiteiten en het ministerie voor meer gewenste intimiteiten op het werk onder uw hoede.

LIEVE : Het was te mooi om waar te zijn!

OPSOMER : U vervangt de heer Haemels die wegens hartklachten op pre-pensioen gesteld werd. We weten dat u er plots een hele hoop werk bijkrijgt. Daarom stellen we de secretaresse van de heer Haemels, juffrouw Naegels, ter uwer beschikking. Ik... directeur van het ministerie VOOR meer intimiteiten op het werk. (*Hij wrijft zich verlekkerd in de handen.*) Het is te mooi om waar te zijn!

LIEVE : Wacht maar af, samen met die juffrouw Naegels krijg ik u wel klein. Dan kunnen we samen een klacht indienen.

OPSOMER : Het was te mooi om waar te zijn!

LIEVE : Laat mij die brief eens zien! Het is verdomme waar. Voor meer praktische inlichtingen: zie bijlage.

OPSOMER : Aha, na de theorie volgt de praktijk!

LIEVE : (*Leest*) Het ministerie tegen ongewenste intimiteiten op het werk zal dinsdag en donderdag geopend zijn. Het ministerie voor meer gewenste intimiteiten zal maandag, woensdag en vrijdag open zijn. De secretaresses, de juffrouwen Moreels en Naegels, staan beurtelings te uwer beschikking. (*Opsomer laat een goedkeurend gemompel horen. Lieve reageert daarop met een vernietigende blik.*) Ongelooflijk eigenlijk! Nu krijgt een v i e z e r i k als u nog een soort promotie ook.

OPSOMER : Dat is niet lief, he Lieveke! Jij blaft mij steeds af terwijl ik jou zo graag zie.

LIEVE : Nu maak je me nog belachelijk ook!

OPSOMER : (*Plots ernstig*) Nee, Lieve, ik meen het. Ik weet dat ik je teveel plaag, maar plagen is... liefde vragen. Ik hou echt... (*Net wanneer Opsomer zijn ware liefdegevoel voor Lieve kenbaar wil maken, komt juffrouw Naegels binnen. Ze heeft een koffer bij. Ze*

is knap, zelfzeker en... sexy. Ze stapt recht op Opsomer af en wiegt daarbij uitdagend met haar heupen.)

NAEGELS : Dag, schat! *(Ze kust hem en zet zich uitdagend op het bureau. Ze streelt Opsomer door zijn haar. Kortom, ze verleidt hem.)* Ik ben JUFFROUW *(met nadruk)* Naegels. Het ministerie heeft me naar hier overgeplaatst. Mijnheer Haemels was zo lief om me tot hier te brengen. De schat!

OPSOMER : Geen wonder dat die hartklachten had.

NAEGELS : *(Ze kijkt rond)* Is dit het ministerie voor meer gewenste intimiteiten op het werk? Het lijkt hier meer op een klooster. *(Op Lieve)* En dat is ongetwijfeld moederoverste. "Geen sex op het werk, samen staan we sterk !" Wat is dat nu voor onzin? Mijn lijfspreuk is nog steeds "Alle remmen los, kom op met het gesmos!"

OPSOMER : *(Bewonderend)* LIJFSpreuk...

NAEGELS : Ik heb trouwens wat materiaal meegebracht om die saaie boel hier een beetje aan te kleden.

OPSOMER : Zolang je alleen maar je bureau aankleedt!

NAEGELS : Deugeniet! Het zal hier dadelijk een stuk gezelliger zijn! *(Ze opent haar koffer en haalt daar een penhouder in een pikante vorm, een zweepje, een sensuele poster en eventueel ander aangebrand materiaal uit. In erotheken vindt u ongetwijfeld uw gading.)*

OPSOMER : Hmm, gezellig! *(Hij mag dit herhalen telkens als Naegels iets tevoorschijn heeft getoverd.)*

LIEVE : Mijnheer Opsomer, dit kan toch niet meer. Zeg toch iets.

OPSOMER : *(Terwijl hij het materiaal aanstaart)* Mooi, mooi!

LIEVE : Denk toch aan al onze idealen!

OPSOMER : *(Terwijl hij de proporties van juffrouw Naegels bestudeert)* Ideaal, ideaal!

LIEVE : Ik heb er genoeg van. Als u niet optreedt, zal ik mijn verantwoordelijkheid wel opnemen. *(Ze pakt de penhouder en het zweepje en stopt dat terug in de*

koffer. Op dat moment rinkelt de telefoon. Omdat Lieve zo druk bezig is, neemt juffrouw Naegels op.)

NAEGELS : *Hallo, ministerie van... (Ze kan niet uitspreken.)*
 Mevrouw, u moet wel ophouden met janken, anders versta ik er niets van. *(Even stilte)* U moet van uw baas steeds drie knoopjes van uw blouse losdoen. *(Verrukt)* Enig! *(Ze knoopt haar blouse nog wat verder open, het mag gerust het vierde knoopje zijn.)* Hij probeert altijd opnieuw de sluiting van uw beha los te peuteren. Zalig! *(Even stilte)* En hij probeert elke dag het elastiekje van uw slipje door te knippen. *(Gniffelend)* Dat is wel een beetje ondeugend. Mevrouw, houdt u nu alstublieft op met janken. Willen wij misschien van job ruilen? *(Opsomer knikt nee. Het wordt teveel voor Lieve. Zij ritst de telefoon uit haar handen.)*

LIEVE : *(Van zodra Lieve begint te telefoneren, hangt juffrouw Naegels de pikante poster op.)* Mevrouw, vertelt u gerust verder. U sprak daarnet met een verkeerde persoon.

NAEGELS : *Hela, ik ben niet verkeerd. (Opsomer knikt overtuigend nee. Hij staat achter juffrouw Naegels.)*

LIEVE : *(Ze neemt haar zakdoek en begint mee te snotteren.)*
 Hij hijgt en ademt in uw nek en in uw oren.

NAEGELS : *Je kan die brave man toch niet verbieden te ademen. (Opsomer knikt overtuigend nee en ademt terwijl in de nek van juffrouw Naegels.)*

LIEVE : *(Vol verachting)* Hij wil soms dat u helemaal geen slipje draagt.

NAEGELS : *Dat is toch ideaal voor de verluchting.*

OPSOMER : *Ideaal, ja! (Opsomer bukt zich om te kijken of juffrouw Naegels een slipje draagt. Op dat moment draait deze zich om. Opsomer richt zich langzaam op en krijgt prompt een kus van juffrouw Naegels op het voorhoofd. Opsomer is de draad een beetje kwijt. Hij*

zet zich aan zijn bureau en begint de post door te nemen. *Juffrouw Naegels leest over zijn schouder mee.*)

LIEVE : Waar werkt u? (*Ze herhaalt.*) Snoepcenter Lemmens.
(*Ze noteert.*)

NAEGELS : Vergeet alstublieft de naam van die baas niet te vragen, de snoeper!

LIEVE : Hoe heet uw baas? Zozo, meneer Pijpaerts zal nog van mij horen. (*Ze haakt in.*)

NAEGELS : (*Verleidelijk*) En van mij ook.

LIEVE : (*Nog steeds snotterend*) Hoe is het mogelijk, hoe is het mogelijk?

NAEGELS : Hou op met dat gesnotter. Dit is pas om te snotten. (*Ze neemt de brief van Opsomer over en leest enkele passages voor.*) Moet je horen : de secretaresse van laboratorium TEST.E.I.C.E.L., juffrouw Verrept, aan de klaagmuur. Waarschijnlijk is juffrouw Verrept zo'n mufte seut. Je kent dat type: steriele lange broek, een trui met rolkraag, een ziekenkasbrilletje. (*Lieve Moreels bekijkt zichzelf en reageert geïrriteerd.*) Enfin, ze schrijft dat de directeur van het laboratorium haar niet kan gerustlaten.

OPSOMER : Als zij eruit ziet zoals jij haar beschreven hebt, moesten ze de brave man decoreren.

LIEVE : Hoe heet dat bedrijf?

NAEGELS : TEST.E.I.C.E.L., dat is de afkorting voor Test Elke Inheemse Culinaire Eetbare Levering. Ik citeer: "Directeur Van Snick knipoogt voortdurend naar mij. Hij kietelt me regelmatig in mijn nek en streelt mijn schouders."

LIEVE : Dat zoiets mogelijk is!

NAEGELS : Ik begrijp ook niet dat zoiets mogelijk is. Het is echt om te huilen.

LIEVE : Inderdaad! (*Ze neemt haar zakdoek al.*)

NAEGELS : Waar blijft in godsnaam de creativiteit? En het ergste moet nog komen. Van Snick schrijft ook gedichten voor haar. Moet je horen :

Mijn liefste zonnedauw,
 ik hou van jou,
 alleen van jou.
 Word snel mijn vrouw,
 ik blijf je eeuwig trouw.
 Zet me niet in de kou,
 want dan ben ik in de rouw.
 Misschien ben je nu nog lauw,
 maar heet word je gauw!

LIEVE : Afschuwelijk! Ik begrijp het niet.

NAEGELS : Ik begrijp het ook niet. Heeft die kerel nu echt niet meer lef en fantasie?

LIEVE : *(Kwaad)* Nu heb ik er genoeg van. Eruit! Het is dinsdag, de dag TEGEN de ongewenste intimiteiten op het werk, dan heb jij hier dus niets te zoeken. *(Ze stopt de koffer in juffrouw Naegels haar handen. Ze wil de poster nog van de muur scheuren, maar Opsomer houdt haar tegen.)*

OPSOMER : Het spijt me, maar dat kan ik niet toelaten, juffrouw Moreels. Dat is beschadiging van staatseigendommen.

LIEVE : Die poster is helemaal geen staatseigendom.

OPSOMER : Nee, maar die poster hangt vast met punaises *(eventueel kleefband)*, die maken putjes in de muur *(of kleefband beschadigt de verf van de muur)* en deze muur is wel staatseigendom.

LIEVE : Ik begrijp het al, mijnheer Opsomer, juffrouw Naegels moet maar met haar k o n t j e draaien en u bent verkocht.

NAEGELS : U hebt meneer Opsomer al lang genoeg rond uw v i n g e r gedraaid.

LIEVE : U hoeft me ook niet na te apen. Trouwens, vinger is geen vies woord.

NAEGELS : Alhoewel, als je het werkwoord bedoelt...

LIEVE : Eruit!!!

NAEGELS : Goed, goed, ik heb het begrepen. *(Ze wil weggaan.)*

OPSOMER : Blijf toch nog even. Dan kan ik u een beetje wegwijs maken. Kijk, dit is uw bureau, als juffrouw Moreels er niet is natuurlijk. En dit is uw lade. Hier vindt u... *(Juffrouw Naegels bukt zich. Opsomer kan niet anders dan in haar boezem loeren. Hij is daardoor volledig uit zijn lood geslagen.)*

LIEVE : ... nagels op laag water, zeker!

OPSOMER : Hier vindt u dus een potlood... euh... een balpen ... euh... een maatlat... *(Hij kletst met die maatlat even op het achterwerk van juffrouw Naegels. Hij lacht daarbij ondeugend.)*

LIEVE : Om haar maten te nemen, zeker! Voor mij is de maat vol. Ofwel zij buiten ofwel ik buiten.

NAEGELS : Ik ga al, ik ga al. *(Zij gaat even tot bij Opsomer.)* Ik ben ervan overtuigd dat wij het goed met elkaar zullen kunnen vinden. *(Opsomer gluurde weer in haar boezem.)*

LIEVE : En ik ben ervan overtuigd dat hij zal blijven zoeken.

NAEGELS : *(Ze kust Opsomer op het voorhoofd.)* Wie zoekt, die vindt! Tot morgen! Toedeloedelo!

OPSOMER : *(Hij waait haar wat belachelijk na.)* Toedeloedelo!

LIEVE : Gelukkig is het middagpauze. Dan heb ik tenminste even de tijd om te bekomen.

OPSOMER : *(Dromend)* Zou ik mijn boterhammen opeten of zou ik van de liefde leven ?

Scène 2 :

(De tweede scène speelt zich af in het laboratorium van de firma TEST E.I.C.E.L. Er volgt na scène 1 dus geen black-out. In het ministerie eet Opsomer toch zijn boterhammen op. Lieve Moreels "camoufleert" de poster. Ze knipt een blouse, een rok en een zonnebril uit een tijdschrift en kleeft die op de sexy pin-up.

Terwijl eet ze wat. In het laboratorium eten de twee laboranten eveneens hun boterhammen op. Ze mogen daar al op het einde van de vorige scène aan beginnen. Ze volgen nauwgezet wat er zich tussen directeur Van Snick en juffrouw Verrept afspeelt. Van Snick kan zijn secretaresse niet gerust laten. Hij kietelt haar in de nek en streelt haar schouders, zoals in de brief van de vorige scène verteld werd. Van Snick dicteert terwijl een dubbelzinnige brief. Marleen Verrept reageert geërgerd. De twee mannen vinden heel de situatie erg amusant. Hij heeft er, net als Janssens en Peeters, plezier in om juffrouw Verrept op haar paard te krijgen. Als secretaresse tikt zij de brief of noteert hem in steno. Soms bijt ze van haar appel.)

VAN SNICK : *Geachte meneer Schoeters, Wij hebben het vleesgehalte in uw balletjes onderzocht. Wij zijn tot de bevinding gekomen dat het erg met uw balletjes gesteld is. Er is nauwelijks vlees in te vinden. Water, smaak- en bewaarmiddelen bevatten uw balletjes echter in overvloed.*

VERREPT : *Ik heb nu vier zinnen geschreven en het woord balletjes komt er drie keer in voor. Moet dat echt?*

VAN SNICK : *Natuurlijk moet dat, want de balletjes zijn levensnoodzakelijk... in die zinnen. (Hij lacht met zijn eigen grapje.)*

VERREPT : *En hou alstublieft uw handen thuis. Zou u goed werk kunnen leveren als er steeds iemand aan u zat te frunniken? (De twee laboranten knikken overtuigd ja.)*

VAN SNICK : *(plots erg zakelijk) Goed, ik heb het begrepen. (Hij laat haar gerust en gaat naar Janssens en Peeters om een triumviraat te vormen.) Ik zal ook over Schoeters zijn balletjes zwijgen. In de volgende alinea pak ik zijn natte worstjes aan. (De drie mannen schieten in een lach.)*

VERREPT : *Wisten jullie dat er een ministerie bestaat dat ongewenst sexueel gedrag op de werkplek bestraft?*

PEETERS : Ongewenst sexueel gedrag? Dat is toch niet meer van deze tijd.

JANSSENS : Aan het hoofd van dat ministerie staat waarschijnlijk een saaie directeur die nog vrijgezel is, bijgestaan door een secretaresse die een brevet van oude vrijster en maagd op zak heeft.

VERREPT : Let maar op dat ze jullie binnenkort niet achter de tralies stoppen.

VAN SNICK : Dan heb jij geen werk meer.

VERREPT : Ik heb zo een andere job.

PEETERS : Ja, bij die Schoeters met zijn balletjes en zijn nat worstje. *(Weer gelach)*

VAN SNICK : *(Schijnbaar ernstig, maar zich reuze amuserend)* Genoeg gezwanst...

VERREPT : Dat is geen zwanzen.

VAN SNICK : 't Is al goed Marleen! We laten Schoeters zijn zaakje even rusten. *(Reactie van Janssens en Peeters. Van Snick knipoogt even naar de twee laboranten.)* De volgende brief dan maar. Geachte heer Bruynseels, Betreft de substantie onder het laagje chocolade van de negerinnetetjes. *(Janssens en Peeters lachen ingehouden, maar Marleen Verrept stopt met tikken of schrijven.)* Wat doe je nu?

VERREPT : Ik staak!

VAN SNICK : Waarom?

VERREPT : Ik staak tot jij een ander woord vindt voor die... die...

JANSSENS : *(met een pruimenmondje)*... negerinnetetjes.

VERREPT : Juist!

VAN SNICK : Wat is dat voor flauwe kul! Negerinnetetjes zijn negerinnetetjes en euh....

PEETERS : ... blanke tet...

VERREPT : Waag het niet!

VAN SNICK : Maar iedereen kent die koekjes als negerinnetetjes. Hoe moet ik ze dan in godsnaam noemen?

JANSSENS : *(Weer met pruimenmondje)* Negerinneborstjes...

PEETERS : ... of totskes!

VERREPT : Nu heb ik er echt genoeg van. Elke dag moet ik tijdens de lunchpauze zogezegd overwerken en elke dag moet ik dan van die vrouw onderende briefjes tikken (*of schrijven*). En waarom? Om drie gefrustreerde mannen hun dagelijks pleziertje te gunnen.

JANSSENS : Geef ons heden ons dagelijks...

VERREPT : Vandaag de negerinnetetjes, de natte worsten en de vleesballetjes, gisteren de kromheid van de banaan. Wat zal het morgen zijn : de grootte van de kriekepitjes of de hardheid van de komkommer mischien?

VAN SNICK : Bananen, worstjes, vleesballetjes. Dat zijn allemaal eetbare produkten en de firma TEST E.I.C.E.L. test nu eenmaal Elke Inheemse, Culinaire en Eetbare Levering.

JANSSENS : Ja, en die negerinnetetjes zijn ook eetbaar, maar je mag er wel niet te hard in bijten. (*met pruimenmondje*) Je moet ze...

VERREPT : Gefrustreerde zeveraars.

VAN SNICK : Komaan, mannen, de lunchpauze is voorbij.

JANSSENS : Nu al?

PEETERS : Ja, ja, de tijd gaat snel als je je amuseert.

VAN SNICK : Vooruit, het werk wacht! Beneden staan er enkele dozen met monsters te wachten. Gaan jullie die mee halen?

PEETERS : Daar moeten we niet voor naar beneden lopen. Hier ZIT al een monster op ons te wachten.

VAN SNICK : (*Toch vrij streng*) Genoeg gelachen, nu moet er gewerkt worden. (*Hij gaat al af. Janssens en Peeters volgen hem. Terwijl voeren ze nog een kleine dialoog.*)

JANSSENS : Ik ben benieuwd wat we nu weer mogen testen.

PEETERS : (*Likkebaardend en lonkend naar Verrept*) Lekstokken!

JANSSENS : (*Weer met een pruimenmondje*) Of gedroogde pruimen!

PEETERS : *(met een blik op Verrept)* Uitgedroogde pruimen, zeker!

(Verrept blijft alleen achter. Ze zoekt een telefoonnummer in haar notitieboekje. Ze draait een nummer. Tijdens deze handeling zien we Lieve Moreels aan het werk in het ministerie tegen ongewenst sexueel gedrag. Ze hangt een nieuwe spreuk op : "Geen intimiteiten op het werk, dat mag niet van de kerk!" Ze legt ook de laatste hand aan haar "camouflagewerk" van de pikante poster. De telefoon op haar bureau begint te rinkelen.)

LIEVE : Ministerie tegen ongewenst gedrag op de werkplek. Wat kan ik voor u doen?

VERREPT : U spreekt met Marleen Verrept. Ik werk op de firma TEST.E.I.C.E.L. Ik schreef u onlangs een brief. Ik meldde dat mijn directeur en de andere personeelsleden me lastig vallen.

LIEVE : Alle personeelsleden?

VERREPT : Ja, alle twee! Ze blijven me kleineren met hun verbaal sexueel gedrag. Mijn baas laat het daar zelfs niet bij. Hij vindt het ook nog nodig me aan te raken en te betasten.

LIEVE : Ik begrijp het. Wist u, juffrouw, dat 41 % van de vrouwen met ongewenst sexueel gedrag op het werk te maken krijgt? Dat cijfer ligt ongetwijfeld nog hoger. Het feit dat er geen klachten zijn, wil niet zeggen dat er GEEN ongewenst sexueel gedrag op dat werk is. *(Ze geraakt nu volledig onder stoom. Marleen Verrept vindt dat duidelijk vervelend. Ze wil alleen raad, geen preek.)* Zulk gedrag is niet enkel vernederend en demotiverend, het leidt ook tot een lagere produktie en tot meer arbeidsverzuim. Het probleem is dat de meeste slachtoffers geen klacht indienen. Dat verandert toch niets aan de zaak, denken ze. Maar dat is